

Krig og klimaødelæggelse hænger sammen

Sammenhængen mellem krig og klimaødelæggelsen bør komme mere i fokus hos både freds- og miljøbevægelsen. Der er kronede dage for våbenindustrien, som finansieres af det økonomiske råderum, der skulle bruges til velfærd og klimaindsats.

af Carsten Andersen
Talsperson for Aarhus mod krig og terror

Det er velkendt, at klimaødelæggelse gør store områder ubeboelige på grund af oversvømmelse eller tørke. Det giver nye konflikter og krige om landområder, om vandressourcer og om mad. Det skaber flygtningestrømme, der kommer til langt at overstige noget, vi hidtil har set. Så for fredens skyld er det vigtigt at lave en ambitiøs og virkningsfuld indsats mod klimaforandringerne.

Det er mindre omtalt, at sammenhængen også går den anden vej. Krig er voldsomt ødelæggende for miljø og klima. Krigene efterlader store landområder ødelagte og uanvendelige og giver massiv ekstra CO₂-belastning.

Nogle kan måske huske, at i Vietnamkrigen blev der sprøjtet med Agent-Orange, som fik træerne til at tabe bladene. Det er snart 50 år siden, Vietnamkrigen sluttede. De får stadig vanskabte børn i Vietnam.

Nu skyder man med granater med forarmet uran. Det har skabt store områder i Irak med radioaktiv forurening. Nu får de også vanskabte børn i Irak. Vi ved endnu ikke, hvor mange generationer det vil ramme.

I Gaza sprøjter Israel med Round-Up for at have frit skud i området ind over grænsen. Hvor længe går der, før de områder kan dyrkes igen?

Ødelæggelse af jorden har altid været en del af krigsførelsen. Romerne strøede salt på markerne omkring Kartago, for at jorden ikke skulle kunne dyrkes igen.

Danmarks militære udledninger fra operationer i udlandet medregnes ikke i vores klimamål.

Men krige ødelægger ikke kun miljøet og lægger landområder øde. Krige bidrager i høj grad til klimaforandringerne. Vi så de brændende oliefelter under Golfkrigen, men ingen taler om krigenes bidrag til CO₂-udslip og klimaødelæggelse.

KRIGENES KLIMABELASTNING REGISTRERES IKKE

Der diskuteres, om og hvordan de militære CO₂-bidrag kan registreres i

Kyoto-protokol og Paris-aftale, men det, man diskuterer, er mest militærets brændstofforbrug og andre nemt målbare klimabelastninger, og det er den mindste del af problemet. Hovedproblemet er krigene.

«I forhandlingerne i 1997-98 op til COP4 insisterede Pentagon på gennem en national sikkerhedsbestemmelse at blive undtaget fra at reducere eller rapportere deres drivhusgasemissioner. Desuden krævede de, at militærets klimaaftryk ikke måtte diskuteres ved fremtidige drøftelser om klimaaftaler.

Det blev i det knudrede protokolsprog til følgende aftaletekst (googleoversættelse):

– Emissioner fra internationale bunkers for eksempel fra international luftfart og søtransport

– Emissioner fra multilaterale operationer for eksempel for luftfart og vandbåren navigation i FN's multilaterale operationer er ikke inkluderet i den samlede emission».

Læg dertil, at USA ikke ratificerede Kyoto-protokollen, og at Repræsentanternes Hus vedtog et forslag, der "forbyder begrænsning af væbnede styrker under Kyoto-protokollen."

Dermed havde Pentagon fået opfyldt deres krav, og militæret var ikke forpligtet til hverken registrering eller reduktion af deres klimabelastning. Det betyder